

[Aage Fogh.]

sion; over for dem vil der være mulighed for at lempe eller helt fritage dem for det beløb, de efter skalaen skulle indbetale. Dette anser jeg for en meget væsentlig fordel, og det efterkommer, i hvert tilfælde så vidt jeg kan se, fuldt ud et ønske, der blev fremsat af deputationer, som havde foretræde for udvalget.

Må jeg angående mindretallets indstilling sige følgende: det har interesseret mig at læse de bemærkninger, mindretallet har fremsat i betænkningen. Efter min vurdering er det en række selvfølgeligheder, som jeg i det store og hele kan tilslutte mig. Når mindretallet f. eks. siger, at det foreliggende lovforslag ikke afskaffer vanskelighederne, er det så sandt, som det er sagt. Det er nemlig kun et enkelt led i en større helhed. En række lovforslag, som sammen med det i dag behandlede skal afhjælpe vanskelighederne, bliver gennemført i disse dage. Men hvis ikke det arbejde, vi her er inde på, følges op af en politik i den kommende tid, der har til formål at sanere økonomien, er det klart, at det, vi nu gennemfører, ikke vil være tilstrækkeligt.

Med hensyn til det ærede medlem hr. Axel Kristensens beklagelser over den manglende samarbejdsvilje i udvalget vil jeg gerne sige, at hvis det ærede medlem tror, at han i fremtiden kan opnå samarbejde ved at optræde på den måde, han optrådte på i udvalget, må han tro om igen. Den mulighed foreligger nemlig ikke. Der er ingen chancer for, at man i et udvalg fra oppositionens side kan opnå forhandlinger, når man starter på det grundlag, at man siger: alt, hvad regeringen har forelagt, må tages af bordet, og det, vi eventuelt vil sætte i stedet, skal vi nok komme med, når bare vi kan få tilsagn om, at alt, hvad regeringen har sat på bordet, fjernes. Den mulighed er ikke til stede. Jeg — og jeg kan godt sige det radikale venstre — er på alle områder villig til forhandling, men det skal være på et rimeligt grundlag, og det kan ikke være efter diktat, hverken af det ærede medlem hr. Axel Kristensen eller andre.

Det ærede medlem sagde under udvalgsbehandlingen, at han ville have fremsat forslag om en deponeringsordning, men

man havde ikke haft tilstrækkelig hjælp fra administrationen til at kunne gøre det. Denne hjælp blev stillet til rådighed; så vidt jeg ved, fik man sagkyndige på to områder til støtte for det arbejde, der skulle udføres vedrørende et forslag om en deponeringsordning; det forbavsede os derfor overordentligt, at dette forslag ikke blev fremsat. Det ærede medlem hr. Axel Kristensen mødte i udvalget og meddelte, at nu havde man ved hjælp af de sagkyndige fundet frem til, at det var muligt at udarbejde et sådant forslag — det var vi for resten ikke i tvivl om. Men når forslaget ikke blev udarbejdet, tager jeg det som bevis på, at undersøgelsen havde vist, at det ikke ville være tilrådeligt for oppositionen at fremsætte det. Derfor vil jeg gerne spørge det ærede medlem hr. Axel Kristensen, hvilket omfang deponeringsordningen skulle have for de forskellige varegrupper, hvilken procent der skulle deponeres for de forskellige varegrupper o. s. v. Det havde dog været naturligt, om oppositionen, når den havde fået medhjælp til beregningerne, havde stillet det forslag op. Når det ikke skete, tager jeg det som bevis på, at det ærede medlem og de to partier ikke selv ønskede at få det forslag frem, som de havde skitseret, men at de kun ville benytte det til at give det udseende af over for befolkningen, over for skatteyderne, at de var blevet brutalt afvist af regeringspartierne.

Den mere storpolitisk prægede del af debatten skal jeg ikke deltage i. Jeg har det indtryk, at det, vi skal tage stilling til her, er det foreliggende lovforslag, og derfor har jeg ønsket at gøre rede for, hvordan det vil virke. Jeg lægger ikke et øjeblik skjul på, at dette lovforslag ikke er noget, vi gennemfører, fordi vi er glade for det, men det er noget, vi gennemfører, fordi det er et led i den helhed, der skal til, når økonomien skal saneres, og det forpligter regeringen og regeringspartierne til at føre en politik af en sådan karakter, at den svingende kurs, der har været næsten fra 1945 til dato under de skiftende regeringer, kan bringes til ophør i den tid, vi går i møde.

Jeg skal tillade mig at anbefale, at man stemmer imod de ændringsforslag, der er stillet fra kommunistisk side, og at man